

5771 14/5 70. 1. beh. af f. t. beslutn. vedr. udlevering af Leroy Eldridge Cleaver. 5772

[Niels Matthiasen.] en voldsaktion, blev hans prøveløsladelse inddraget, men han valgte at gå i eksil. Det er svært at se, hvordan man på denne baggrund kan være i tvivl om, at Cleaver er politisk flygtning og må være sikret en politisk flygtningsgaranti imod at blive udleveret.

Selv om justitsministeren hævdede, at udleveringskravet kan være begrundet i en ikke-politisk lovovertrædelse som f. eks. den våbenkamp, han har været indblandet i i Oakland — skønt det nok så meget er karakteriseret som en provokation, al den stund Cleaver selv hævder, at han var uden våben — så er det dog et spørgsmål, i hvor høj grad man kan lægge vægt på en sådan anklage, når man tænker på de tilstande, der i øjeblikket hersker i USA. Læs dagens avis om begivenhederne i Augusta, se TV-avisens reportager, eller læs det sidste nummer af det amerikanske tidsskrift Newsweek, læs artiklen om De Sorte Pantere i forbindelse med den våbenaktion, der fandt sted i Chicago sidste december, hvor retten nu har afvist politiets anklage.

Er sandheden ikke i hvert eneste tilfælde af den slags, at dér, hvor der føres en frigørelseskamp, vil de etablerede og magtfulde, når de anklager dem, der er imod systemet, anklage dem for ikke-politiske lovovertrædelser for derved at retfærdiggøre sig selv? Har vi ikke netop disse erfaringer selv fra de år, hvor vi så flygtninge i tusindvis komme til Danmark? Har vi ikke netop disse erfaringer fra Grækenland? Og der er én ting, der må stå fast, nemlig at eksisterer der nogen tvivl om, hvorvidt en lovovertrædelse er af ikke-politisk eller af politisk karakter, så må tvivlen komme den politiske vurdering til gode.

Det er mig uforståeligt, hvis ikke justitsministeren, hvis ikke den radikale statsminister og kulturminister, hvis ikke hele den radikale folketingsgruppe, ja, alle disse tings medlemmer, skulle nå til samme opfattelse, og så burde sagen være klar, og justitsministeren måtte kunne sige, at skulle et udleve-

ringskrav blive rejst, ville han bruge sin ret efter udleveringslovens § 12, hvori det hedder: „Medmindre justitsministeren allerede på grundlag af anmodningen og de oplysninger, der følger med denne, finder at burde nægte udlevering.“

Man kan ikke helt frigøre sig for, at der bag beslutningen har ligget, skal vi sige en frygt for, at den amerikanske regering ville betragte det som en uvenlig handling fra den danske regerings side, hvis det amerikanske udleveringskrav blev mødt med en klar afvisning. Ærligt talt, det ville være en venlig handling over for den amerikanske regering allerede nu at gøre den klart, at Cleaver vil have politisk beskyttelse under sit ophold i Danmark, således at man fra amerikansk side kunne undlade at stille noget udleveringskrav og dermed blive forskånet for afvisning.

Jeg skal ikke underkende, at det kan være svært at tage stilling til, hvilke forhold der råder i andre lande, hvad der kan være ret, og hvad der kan være forkert, eller at opgøret andre steder i verden kan antage former, som man ikke synes om, som man måske ikke kan acceptere. På den anden side kan man også blive stillet over for spørgsmål, hvor kendtgerningerne taler deres klare sprog. Det er derfor nødvendigt at tage stilling, tage stilling til det spørgsmål, som Eldridge Cleaver har rejst over for sine amerikanske medborgere i kampen for liggeret, men som i denne sag med ligeså stor ret kunne rejses til os: hvem holder I med, undertrykkeren eller den undertrykte? Tiden er kommet, hvor afgørelsen skal tages. Jeg vægter mig ved at tro, at flertallet i folketinget skulle være i tvivl.

Langkilde: Indledningsvis vil jeg takke justitsministeren for den redegørelse for udleveringsproblemerne, som vi har modtaget i særlig relation til det af hr. Kjær Rasmussen fremsatte forslag til folketingsbeslutning. Det er efter min mening vigtigt — også efter at have hørt hr. Kjær Rasmusens og hr. Niels Matthiasens taler — at fast-